

'Zet af en toe je eigen vakgebied opzij!'

Cindy Kruidenberg wil de gemeente als werkgever onder de aandacht brengen bij ambitieuze jongeren, die doorgaans voor het bedrijfsleven kiezen. 'Ik had vroeger nooit gedacht dat ik bij een gemeente zou gaan werken. Ik zou misschien hard gelachen hebben. Maar bij de gemeente Weesp heb ik inmiddels een heel uitdagende baan!'

Auteur: Santi Raats

6 min. leestijd

YOUNG GREEN PROFESSIONALS

Cindy Kruidenberg volgde een opleiding Tuin- en Landschapsinrichting aan de Hogeschool Van Hall Larenstein Velp. Na beleidsmedewerker in Alkmaar en Oud Beijerland te zijn geweest, is ze inmiddels bijna twee jaar werkzaam als beleidsmedewerker groene ruimte bij de gemeente Weesp. Toch wilde ze niet altijd beleidsmedewerker worden. 'Het vakgebied (groene) openbare ruimte is erg gevarieerd, maar pas tijdens mijn stage- en afstudeerperiode bij de gemeente Alkmaar kwam ik erachter hoe afwisselend het kan zijn om bij een gemeente te werken. Hier liggen juist nog legio uitdagingen, maar je moet het wel zelf registreren en aanhaken bij de mogelijkheden die voorbijkomen. Dat is wat mijn collega's me destijds meegegeven hebben en waar ik ze nog altijd dankbaar voor ben.'

Van raadzaal naar boomkwekerij

Deze collega's zien haar als vakkundig, met een pittige opleiding op zak en academische kennis van groen, een tikkeltje eigenwijs, perfectionistisch, een vasthoudende aanpakker en iemand die haar mening niet onder stoelen of banken steekt. Maar ook als plezierig in de omgang en uitstekend in de communicatie, zowel op het niveau van wethouders als inwoners.

Die afwisseling en het spanningsveld tussen bestuur, bewoners en de (technische) uitgangspunten van het eigen vakgebied, vindt ze bijzonder leuk aan haar werk. 'Mijn vertrekpunt is dat je altijd voor de bewoner en de gebruiker van de openbare ruimte werkt, innovatie en ontwikkeling een plaats moet geven en daarnaast zo efficiënt mogelijk moet omgaan met de beschikbare mid-

delen. Zeker binnen een wat kleinere organisatie komen al deze aspecten op het bord van de teams die de openbare ruimte inrichten en beheren. Dat gaat van juridische aspecten (flora- en faunawetgeving), adviseren over beleid (groen, duurzaamheid, participatie) tot aan beheer en uitvoering. De ene avond sta ik naast de wethouder in een raadsvergadering een plan te presenteren, de volgende ochtend sta ik bomen uit te zoeken bij een boomkwekerij.'

Hecht klantcontact

Kruidenberg snapt waar het saaie beeld van ambtenaren vandaan komt en dat deze beeldvorming jonge, ambitieuze groentalenten niet stimuleert om bij een gemeente te gaan solliciteren. 'Je kunt jezelf als ambtenaar in een hokje opsluiten, maar tegenwoordig is er veel mogelijk door de vraag naar meer samenwerking met burgers, bijvoorbeeld. Gemeentes zijn intern aan het veranderen, zeker de kleinere gemeentes. Ik wandel tussen allerlei disciplines door.' De veelzijdigheid van haar functie geeft haar een kick. 'Eigenlijk ben ik de schakel tussen wat er buiten gebeurt, het management en het bestuur, om ervoor te zorgen dat iedereen de juiste informatie ontvangt. Ik houd me bezig met zeer uiteenlopende zaken, van besluitvorming tot bewoners. Als je bij een adviesbureau werkt, heb je minder feeling met de bewoners en het gemeentelijk bestuur dan als ambtenaar, wanneer je rechtstreeks contact hebt met de klanten (de bewoners) en het bestuur. Wij hebben bij wijze van spreken onze klanten dagelijks aan de lijn.

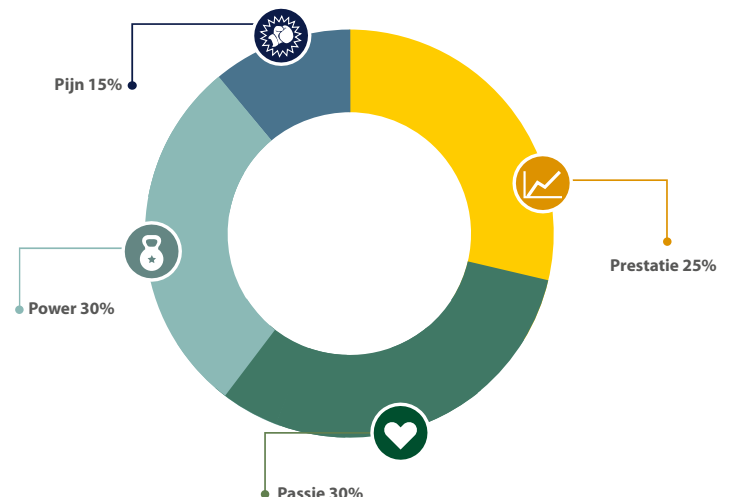
De toekomst van groen in Nederland hangt voor een groot deel af van de passie van de

jonge mensen die in de sector werkzaam zijn. Daarom heeft de redactie van NWST – bijgestaan door een uitgebreide jury het afgelopen half jaar 22 groene professionals geselecteerd, geïnterviewd en gefotografeerd die 35 jaar of jonger zijn en die zich ondanks hun jeugdige leeftijd al hebben bewezen. Alle interviews zullen later dit jaar worden verzameld in één boek.

Wij horen aan de achterkant of een uitgevoerd plan werkt of niet. Dat kan de aanleg van een paar stoeptegels zijn, maar ook de uitvoering van een heel beleidsplan. Het is bijzonder fijn en leerzaam om terugkoppeling te krijgen van de gebruiker van de openbare ruimte over wat je hebt gedaan. Alleen dan kun je jezelf verbeteren en leren van wat er goed is gegaan of juist niet.'

Kruidenberg kan naar eigen zeggen goed communiceren met bewoners. 'Succesvolle participatie door de bewoners valt of staat met verwachtingsmanagement. Soms is er bij een project minder speelruimte omdat de kaders al vaststaan, bijvoorbeeld door toekenning van een bepaalde subsidie. Goede communicatie is dan belangrijker dan het

Ambitie kan langs veel wegen vorm krijgen. De ene keer zit het tegen; dan komt doorzettingsvermogen om de hoek kijken. De andere keer krijgt passie alle ruimte, omdat je in een flow zit. Wij vroegen alle kandidaten hun inspanningen af te zetten langs de meetlat van de vier P's: 'power' (slagkracht), 'pijn' (doorzettingsvermogen), passie en 'prestatie' (strategisch inzicht). Dit is de meetlat van Cindy Kruidenberg:

NAAM	Cindy Kruidenberg
LEEFTIJD	30
FUNCTIE	Beleidsadviseur openbare ruimte
BEDRIJF	Gemeente Weesp
GEBOORTEPLAATS	Zaandam
BURGERLIJKE STAAT	Single
HOBBY'S	Lezen, wielrennen, zwemmen
OPLEIDING	Tuin- & Landschapsinrichting (richting Management Openbare Ruimte)

feit dat bepaalde zaken niet mogelijk zijn. Mensen willen weten wat ze kunnen verwachten. Zij accepteren dat zaken niet kunnen, als je ze daar duidelijk uitleg over geeft.'

Van stoeptegel tot bedrijfsvoering

Kruidenberg moet ook overleggen met andere gemeenten in de regio Vecht en het Gooi. 'Door de omvang van onze gemeente beschikken wij niet over beleidsstukken op het gebied van duurzaamheid. Andere gemeenten wel. Samen denken we na over de aanschaf van producten, maar ook over de afvoer van producten binnen de regio. We stellen onszelf de vraag of afval naar verbrandingsovens moet worden getransporteerd of dat het moet worden hergebruikt. Dan is het onderwerp weer bedrijfsvoering, dus zo divers is mijn werk.'

Integraal denken

Kruidenberg is geen leidinggevende, maar spoort haar collega's (in totaal negen, bij het cluster Wijkbeheer en zo'n vijf collega's bij het cluster Infra) wel aan om zo veel mogelijk te overleggen. 'Ik zou het mooi vinden om een schakel te worden tussen verschillende disciplines. Een jaar of twee geleden heb ik opnieuw een cursus ontwerpen gevolgd, zodat ik vanaf de inrichting goed kan adviseren over groen. Na een paar jaar merk ik dat ik weer verval in het denkpatroon van een beleidsmedewerker of beheerder. Dus ik wil me blijven ontwikkelen, zodat ik vraagstukken integraal kan blijven zien en aanpakken. We zijn als gemeente één. Ambtenaren moeten leren om hun vakgebied af en toe opzij te zetten. Bij sommige gemeenten zijn oude denkpatronen en werkwijzen ingesleten. Het duurt dan soms vele jaren voordat men op het punt belandt dat het hele team op de nieuwe manier vol aan de bak gaat. Mensen moeten het belang inzien van verandering en daarna ook echt aan de slag gaan.'

Kruidenberg is behoorlijk doortastend. 'Ik sta makkelijk op om de verantwoordelijkheid voor verandering te nemen.'

Vrouw in mannenwereld

Kruidenbergs manier van samenwerken hangt wellicht samen met het feit dat ze een vrouw is die zaken van meerdere kanten kan en wil bekijken. 'Ik denk niet alleen na over de techniek, maar ook over de beleving en over sociale aspecten. Onkruidbestrijding kan niet meer chemisch. Naast het vinden van de juiste technieken, vraag ik me ook af hoe wij ons werk op dit vlak vergeven. Moet werk altijd weggezet worden bij sociale werkplaatsen? Of nemen wij weer mensen in dienst om ze op de werf te laten meedraaien? De gemeente

heeft immers vele werklozen onder haar hoede gekregen, maar ook mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Bij onze gemeente was men gewend om alleen *social return* toe te passen bij grote projecten. Maar naar mijn mening kan dat bij projecten van alle soorten en maten, ook bij kleine. Het moet de uitdaging van elke ambtenaar zijn om continu verbinding te leggen tussen de sociale component en het werk dat je als afdeling uitzet. Ik probeer zo veel mogelijk kennis te delen. In Weesp trek ik de kar rond de nieuwe Flora- en Faunawet. De wet wordt decentraler en wij krijgen als gemeente binnen de Omgevingswet meer autoriteit om te handhaven en te controleren. Aan de voorkant zorg ik ervoor, samen met een adviesbureau, dat ons cluster van Infra en Beheer goed nadenkt over de invulling van deze nieuwe wet, samen met het cluster Handhaving en vergunning en met het cluster Ruimtelijke Ordening.' 'Zelf denk ik dat de werkwijze van vrouwen in dit werkveld niet veel verschilt van die van mannen. Het verschil zit in de persoonlijke benadering. Af en toe zeil ik om de rationele gedachten heen. Bijvoorbeeld het aanvoelen van spanningen bij de mensen om je heen, soms ook werken en beslissingen nemen op het gevoel. Niet alles hoeft volledig onderbouwd te zijn en technisch te kloppen. Het gaat er ook om dat alle componenten, zoals gevoel, beleving en techniek, uiteindelijk samenkomen en kloppen. Soms kan dat door gewoon te doen; dan kunnen we alleen maar achteraf met elkaar kijken of het allemaal klopt.'

Civiel kan nog steeds een hoop winst behalen. Het gebrek aan integrale visie en de vastgeroeste ideeën hangen niet samen met leeftijd en zijn ook niet zozeer te vinden in de groene hoek, vindt Kruidenberg. 'Die is al redelijk ver gevorderd in het verder kijken dan de neus lang is. Alle groene opleidingen zijn heel breed. Ik heb de boeken *Wegenbouw* en *Bouwkunde* nog in mijn kast staan. Maar bij civiele techneuten staat heus geen boek 'Bomen planten' in de kast, hoor! Er valt binnen de opleidingen civiele techniek nog een hoop te winnen. Daar wil men nog wel eens redeneren: ik ga daar een straat aanleggen, dus die boom moet eruit. Maar ik trek de weg ook niet open als ik een boom plant! De basis is voor mij het motto: beherend ontwerpen, ontwerpend beheren. Voor mij is dat een deel van het antwoord op een van de meest actuele vraagstukken, namelijk duurzaamheid. Als we in een vroeg stadium bij elkaar gaan zitten voor een goed ontwerp en aansluitend beheer, dan hebben we al een deel van dit vraagstuk opgelost. Maar daar blijft het niet bij. We zullen daar veel verder in moeten gaan; steeds

vaker zien we de term "circulaire economie" ook in ons vakgebied opduiken. De maatschappij verandert en daarin moeten we meegaan, hoewel overheidsorganen niet altijd de vlotste organisaties zijn – soms met reden. Participatie en de gebruiker vooropstellen bij ons werk; zo moeten we onze werkzaamheden en organisaties in de toekomst inrichten. Bewoners willen weten wat er gaat gebeuren en hoe het gedaan wordt. En terecht, want zij zijn degenen die er gebruik van maken.'

Vier P's

Als Kruidenberg haar werkdrijf zou moeten beschrijven in de vier P's: power (daadkracht), passie, pijn (doorzettingsvermogen) en prestatie, concludeert ze: 'Met passie voor je vak en een goede dosis doorzettingsvermogen bereik je ontzettend veel. Het is mijn overtuiging en ervaring dat je heel veel kunt bereiken als je je werk echt leuk vindt en doorzet als het even niet lukt. Je hebt in dit vak af en toe best wat doorzettingsvermogen en power nodig om je doel te bereiken, mede doordat je te maken hebt met verschillende klanten en doelgroepen met verschillende belangen. En als ik dan bereik wat ik voor ogen had, geeft dat een goed gevoel. Dat goede gevoel heb ik ook nodig om weer verder te gaan en volgende projecten tot een goed einde te brengen.'

Be social

Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-6280